

REISVERSLAG FEB-JUL 2020

SYLVESTER BHATTI - STICHTING PECA



PECA
Pakistani European Christian Alliance

'CARRY EACH OTHERS BURDENS'

Het project 'The Saviour's Welfare' heeft in de afgelopen 2 jaren veel ontwikkeling meegemaakt. Wat begon met een kleine actie van de Jeugdbond van de Gereformeerde Gemeenten in Nederland heeft geleid tot een vooruitgang in de sloppenwijk Khaliq Nagar. In een korte periode is er een nieuw kerkgebouw gerealiseerd en is het onderwijs uitgebreid met voortgezet onderwijs. Ook is er een grote verandering gemaakt in het bestuur en management van het project: 'The Saviour's Welfare' ter plaatse.

Eind 2019 werd het bestuur en het management van The Saviour's Welfare geëvalueerd met behulp van een audit die werd gefinancierd door Stichting PECA en Bijzondere Noden. Deze audit heeft geholpen om transparantie te garanderen en ook om te ontdekken in welke facetten de stichting nog kan ontwikkelen. Dit heeft geleid tot nieuwe inzichten waar het bestuur en managementteam van The Saviour's Welfare veel van heeft kunnen leren. Het heeft hen nieuwe moed en kracht gegeven om weer verder te gaan en te verbeteren.

Kort na de audit besloot ook Jan Drost van Bijzondere Noden, naar Pakistan te reizen. Tijdens zijn bezoek wilde hij ook het project van The Saviour's Welfare bekijken. Toevallig bleken wij dezelfde dag met dezelfde vliegmaatschappij te vertrekken, waardoor we samen konden reizen van Amsterdam naar Lahore.

Na aankomst in Pakistan is Jan Drost drie dagen bij The Saviour's Welfare in Khaliq Nagar verbleven. Het project van The Saviour's Welfare is gevestigd in een sloppenwijk, waardoor Jan Drost de kans kreeg om tussen onze doelgroep te wonen en te leven voor 3 dagen. Tijdens zijn verblijf hebben wij verschillende activiteiten georganiseerd. Hij heeft ook de Saviour's School System bezocht. Alle klassen werden door hem bezocht en hij werd door alle docenten en leerlingen verwelkomd met een klein presentje. Daarna had hij een overleg met de docenten. De docenten hebben toen wat verteld over hun ervaringen en ze hebben alle vragen van Jan Drost beantwoord.



LOADER-RISKHA'S VOOR STENENVERVOER VAAK GEBRUIKT DOOR VRIJGKOCHE SLAVEN.

Jan Drost kreeg ook de mogelijkheid om het bestuur en de managementteam van The Saviour's Welfare te spreken. In dit overleg hebben ze vooral gesproken over de Audit en wat de organisatie daarvan heeft geleerd en welke veranderingen er zijn gemaakt.

Om Jan Drost een duidelijk beeld te geven van onze projecten hebben wij samen met hem ook een bezoek gebracht aan de steenbakkerij. Ten eerste kreeg Jan de kans om de leefsituatie van de mensen in de steenbakkerij te zien. Daarvoor hebben we verschillende gezinnen bezocht in hun huisjes. Daarna hebben wij Jan voorgesteld aan alle vrijgekochte slavenarbeiders die nog steeds in de steenbakkerij werkten met behulp van de loader-riksha's. The Saviour's Welfare houdt zich sinds 2016 bezig met het vrijkopen van slavenarbeiders. Hierbij gaven wij de arbeiders een microkrediet waarmee zij een eigen onderneming konden starten.

Dit is een succesvol project, maar niet alle arbeiders beschikken over de capaciteiten om hun eigen onderneming te draaien. Bovendien hebben sommigen ook te hoge schulden, waardoor ze onmogelijk vrijgekocht kunnen worden. Ons team heeft gezien dat deze mensen het best geholpen kunnen worden met een riksha om goederen te transporteren. Hiermee kunnen ze dubbel verdienen, doordat ze niet alleen stenen bakken, maar ook extra kunnen werken door stenen te vervoeren. Met dit dubbele inkomen hoeven ze niet meer te lenen en ontstaat de kans om op langere termijn ook hun schulden te kunnen aflossen. Tijdens het bezoek van Jan Drost hebben wij hem voorgesteld aan een paar arbeiders die waren vrijgekocht en een loader-riksha hadden ontvangen van The Saviour's Welfare



**BEZOEKEN BIJ MENSEN THUIS IN
DE SLOPPENWIJK: 'KHALIQ NAGAR'**

Voor zijn vertrek heeft ons team Jan Drost ook meegenomen naar de Christelijke begraafplaats in Khaliq Nagar. De ingang tot de begraafplaats werd in het verleden geblokkeerd door moslimse extremisten uit de wijk. Dit zorgde voor veel gevaarlijke conflicten. The Saviour's Welfare heeft samen met behulp van SDOK het stukje grond naar de begraafplaats gekocht, zodat de weg naar de ingang vrijgemaakt kon worden.

Kort na het vertrek van Jan Drost kregen wij opnieuw bezoek uit Nederland. Dit keer werd het project bezocht door Betty Schouwenaar, Oud bestuurslid van The Saviour's Welfare Nederland. Betty heeft veel bijgedragen aan het oprichten van het Project in Khaliq Nagar. Meer over haar reis kan gelezen worden in haar reisverslag. (Dat leest u hier)

Toen ik vanuit Nederland vertrok naar Pakistan had ik veel plannen om te werken aan de herstructurering van ons team en de verzelfstandiging van het project. Om te garanderen dat het project in de toekomst blijft bestaan is verzelfstandiging noodzakelijk. Daarvoor is het cruciaal dat men leert om alles niet kosteloos te ontvangen en ook een bijdrage te leveren, bijvoorbeeld door een klein bedrag te vragen voor het onderwijs en door te werken aan bewustwording onder de mensen. Het is nog steeds een moeilijke strijd om ouders in de sloppenwijk te overtuigen dat ze ook een klein bedrag moeten betalen voor de schoolkosten van hun kinderen. Onze docenten hebben hier hard aan gewerkt. Er zijn veel gesprekken gevoerd met de ouders. Docenten probeerden hen aan het denken te zetten door hen te vragen waarom ze hun kinderen wel geld kunnen geven voor een snoepje, maar niet voor hun schoolboeken?

A photograph showing two young women sitting at a wooden desk in a classroom. The woman on the left is wearing a grey sweater and a colorful patterned shawl. The woman on the right is wearing a dark purple top and a pink shawl. They are both looking towards the camera. There are books on the desk in front of them. In the background, there is a window with a metal grille and a wooden bench.

**2 JONGE VROUWEN DIE ONDERWIJS
KRIJGEN IN DE SAVIOUR'S SCHOOL**

Vervolgens werden de ouders ook uitgenodigd op de resultatenuitreiking en open dag die eind maart 2020 was gepland. Het schooljaar in Pakistan eindigt in Maart, waardoor de kinderen hun resultaten ook in die periode krijgen. In Pakistan is het traditie dat de leerlingen die het hoogst scoren in hun klas een medaille krijgen. Tijdens de resultatenuitreiking worden die medailles uitgedeeld. Dit jaar was de open dag op dezelfde dag gepland, zodat nieuwe ouders ook een beeld kregen van onze school, het onderwijs en onze docenten. Alle klassen hadden verschillende voorstellingen gepresenteerd. De docenten hebben heel veel moeite gedaan om hun klaslokalen zo aantrekkelijk mogelijk in te richten en alle ouders te informeren over het lesmateriaal. De open dag was een succes en werd door veel nieuwe ouders bezocht. De verwachting was dat er na de open dag vele nieuwe aanmeldingen zouden zijn voor het nieuwe schooljaar, maar direct daarna werd Pakistan getroffen door het Coronavirus.



DE RESULTATEN UITREIKING OP DE SAVIOR'S SCHOOL

Net als over de rest van de wereld veroorzaakte het coronavirus veel ellende in Pakistan. Hoewel we in Nederland dagelijks updates kregen en goed werden geïnformeerd door onze overheid, was het in Pakistan heel anders. Een deel van het volk was op de hoogte, maar in sloppenwijken zoals Khaliq Nagar heeft men te maken met zeer onwetende en kwetsbare mensen. Zij hebben geen TV en lezen geen kranten. Voor zulke mensen was het heel moeilijk om de gevaren van het virus en de SOP's te begrijpen. Ons team heeft in die periode hard gewerkt aan het geven van voorlichting aan deze mensen. We hebben meerdere avonden georganiseerd waarop mensen in de kerk, op ons dak en op onze compound werden ingelicht over het virus, de noodzaak van mondkapjes, hoe ze mondkapjes moeten gebruiken en waarom ze onderling afstand moeten houden. Mondkapjes in Pakistan kostten 30 eurocent. Een bedrag dat niet te veroorloven is voor mensen die maar 1-2 euro per dag verdienen. Daarom hebben de vrouwen van onze naaicentrum 2000 mondkapjes gemaakt die wij vervolgens hebben uitgedeeld aan alle mensen uit de wijk.

In April en Mei ging Lahore in Lockdown. Hierdoor werd al het werk plotseling gestaakt, waardoor mensen opeens geen inkomen meer hadden. Vooral voor mensen in christelijke sloppenwijken was dit een groot probleem. De meeste mensen uit christelijke sloppenwijken werken als schoonmakers bij anderen thuis of ze werken in fabrieken. Door de lockdown wilden mensen niet dat hun schoonmakers nog naar werk kwamen. Ook de fabrieken waren gesloten.



**BEMOEDINGSDIENST RONDOM
HET CORONA VIRUS**

Ondanks de problemen met corona in Nederland heeft het bestuur van Stichting PECA veel moeite gedaan om geld in te zamelen voor noodhulp in Pakistan. Hun inspanning was niet tevergeefs en heeft ertoe geleid dat er voldoende geld werd verzameld in Nederland waardoor The Saviour's Welfare in Lahore zoveel mogelijk mensen kon helpen met voedselpakketten. Deze voedselpakketten bestonden uit basis producten zoals meel, rijst, melk, thee enz. In die periode hadden wij voldoende voedselpakketten om iedereen te helpen die ook daadwerkelijk hulp nodig had, ongeacht hun ras, gender of religie. Twee maanden lang hebben wij op deze manier gewerkt, maar toen de lockdown in Lahore overging en de meeste mensen weer aan werk konden zitten de mensen uit de sloppenwijken nog steeds zonder een inkomen. Daarom is het besluit genomen om alleen nog voedselpakketten uit te delen aan de meest behoeftigen uit de wijk.

Toen de lockdown net begon kregen wij te maken met hele moeilijke situaties. Mensen waren zeer wanhopig. Toen bekend werd dat The Saviour's Welfare voedselpakketten uitdeelde stonden er dagelijks vele mensen voor onze poorten. Tijdens een van die dagen zagen wij 's ochtends vroeg dat er plotseling honderden mensen stonden aan beide kanten van onze poorten. Dit zorgde niet alleen voor een gevaarlijke situatie voor ons, maar ook voor de mensen die buiten stonden. Niemand had maskers op en er werd geen rekening gehouden met de anderhalve meter afstand. Wij wilden de mensen heel graag helpen, maar we hadden op dat moment niet genoeg voedselpakketten in voorraad. Toch konden we de mensen niet met lege handen naar huis sturen. De koks hebben toen zo snel mogelijk linzensoep gemaakt.



**GEZIN ONTVANGT EEN VOEDSELPAKKET
VAN DE PLAATSELIJKE PASTOOR**

Ons team zorgde voor lange tafels in onze compound. Vervolgens werden alle vrouwen, kinderen en ouderen na elkaar binnen gelaten zodat ze wat konden eten. Na dit incident werden wij nog bewuster van de hoge nood en de ernst van de situatie. We besloten daarom dat het verstandiger was om een lijst te maken van alle mensen die voedselpakketten nodig hadden. Die lijst werd gecontroleerd aan de hand van de ID-kaart van ieder persoon. Hiermee werd voorkomen dat mensen meerdere pakketten kregen. Vervolgens werden de pakketten daarna door de Saviour's Jouthgroup van de kerk bezorgd bij de mensen thuis. Bij kwetsbare mensen gingen mensen van onze team mee om hen thuis te bemoedigen, maar ook om hen voorlichting te geven en maskers uit de delen.

Tijdens deze periode waren de ziekenhuizen in Pakistan ook overbelast. Er was nauwelijks plek voor patiënten met corona, dus patiënten met andere klachten konden helemaal niet geholpen worden in de ziekenhuizen. Toevallig had ik van een huisartsenpraktijk in Oostzaan heel veel medicijnen gekregen voor Pakistan. Hiermee konden wij in verschillende sloppenwijken ook medische kampen opzetten, zodat mensen met andere klachten dan Corona ook geholpen konden worden. We kregen hier vooral te maken met mensen die maagproblemen hadden of diabetes.

Vanaf eind mei mochten de kerkdiensten in Lahore weer gehouden worden, mits het in de openlucht gebeurde en met een beperkt aantal mensen was. Het was bijzonder om na zo'n lange periode weer bij elkaar te komen voor een zondagsdienst. Natuurlijk hielden we rekening met alle voorschriften, waardoor iedereen een masker droeg en voldoende afstand van elkaar hield. Niet iedereen kon tegelijk deelnemen aan deze diensten, dus ons team hield er rekening mee dat er wekelijks verschillende mensen naar de dienst kwamen.



**2 MANNEN EN 1 KIND MET EEN VOEDSELPAKKET
ONTVANGEN VAN THE SAVIOUR'S**

In de periode van de Corona-crisis was het ook heel noodzakelijk om de mensen regelmatig te blijven bemoedigen met het geloof. Het komt vaak voor dat men in tijden van wanhoop en verdriet afstand neemt van het geloof. Voor kwetsbare mensen zoals de christenen in de sloppenwijken is dit vooral een groot gevaar. Daarom wilden wij proberen om de dagelijkse activiteiten in de kerk zoveel mogelijk door te laten gaan. Een van die activiteiten zijn de catechisatie lessen. Normaal gesproken gaf ik elke avond om 19.00 uur catechisatie in de kerk, maar sinds de coronocrisis organiseerden wij 2-3 bijeenkomsten per dag met een paar mensen, zodat we ons ook aan de SOP's konden houden.

Vanaf eind mei voerde de overheid van Pakistan een "smart lockdown" in. Hierbij werd de verantwoordelijkheid voornamelijk bij de mensen gelegd. Men moest zelf rekening houden met de SOP's en vele winkels werden weer geopend. Een smart lockdown is wellicht een goed idee voor een ontwikkeld land, maar voor een land zoals Pakistan was dit haast onmogelijk. We hebben te maken met een bevolking die ongeleerd is. Zij begrijpen het concept "Smart lockdown" niet. Voor velen was dit een teken om de SOP's niet langer na te leven en de dagelijkse bezigheden gewoon weer op te pakken. Dit had grote gevolgen, want vanaf die tijd namen de cijfers van Corona enorm toe. Dagelijks kreeg Pakistan er duizenden besmettingen bij.

De ziekenhuizen konden het niet meer aan, waardoor de overheid het volk opdroeg om thuis in quarantaine te blijven als ze geen levensgevaarlijke symptomen van vertoonden. Voor mensen in sloppenwijken was dit onmogelijk, want de meeste mensen wonen met gezinnen van 7-8 mensen in één kamer. Als een van de gezinsleden besmet is moet het hele gezin in quarantaine. Dit zorgde voor gevaarlijk en onhygiënische situaties. In die periode was onze school gesloten, waardoor wij zo'n 20 lege lokalen hadden. Ons team besloot om potentieel besmette mensen uit de sloppenwijk in quarantaine te plaatsen in onze lokalen. Uiteraard konden wij hen geen medische zorg bieden, maar ons team gaf ze basis zorg en gezond eten. We hebben veel patiënten uit de wijk gehad. Gelukkig was niemand levensgevaarlijk ziek en is iedereen weer opgeknapt.



**OUDEREN- JONGERENDIENST ALS BEMOEDIGING
RONDOM HET CORONA VIRUS.**

De corona-crisis heeft ook grote invloed op het onderwijs gehad. Het nieuwe schooljaar in Pakistan zou in April beginnen, maar dat kon niet doorgaan. The Saviour's School is gevestigd in een sloppenwijk, waardoor online onderwijs ook onmogelijk was. Toch waren onze docenten heel bezorgd en wilden zich op allerlei manieren inzetten voor hun leerlingen. Wekelijks kwamen de docenten naar de school om de huiswerk van alle leerlingen uit te delen aan hun ouders en het huiswerk van die week daarvoor in ontvangst te nemen. Op deze manier hielden ze hun leerlingen bezig en hadden ze inzicht in hun voortgang. Tegelijkertijd deelden we ook christelijke lesmateriaal uit, zodat de kinderen hier ook aan konden werken naast hun gewone schoolwerk.

Tegelijkertijd met de opkomst van de Corona-crisis werd The Saviour's Welfare getroffen met nog meer zorgen. Sinds een paar jaren was het project omgeven door hoge muren en beveiligde poorten. Dit was een verplichting namens de overheid vanwege de vele aanslagen op kerken en scholen in Pakistan. Toevallig woonde er binnen onze enclave ook een Islamitisch gezin. Zij woonden hier al sinds het begin van ons project. We hadden geen slechte relatie met hen, maar er was onderling ook geen band. Het gezin wilde graag verhuizen en had hun huis te koop gezet. Een streng extremistisch gezin deed een bod op hun huis. Toen het bestuur van TSW daar achter kwam waren ze erg bezorgd. De komst van nieuwe mensen zou kunnen betekenen dat wij onze vrijheid zouden verliezen. Bovendien waren zij een zeer extremistisch gezin, waardoor dat ook tot gevaarlijke situaties kon leiden voor onze mensen. We hebben dit nieuws gedeeld met het bestuur van PECA en de oud bestuursleden van The Saviour's Welfare Nederland. Het bestuur van The Saviour's Welfare Pakistan stelde daarbij voor of het mogelijk was om het huisje van de burens te kopen, zodat de komst van het extremistische gezin voorkomen kon worden. Betty Schouwenaar en Dorothee Berensen, oud bestuursleden van The Saviour's Welfare Nederland, hebben zich daarna enorm ingezet voor dit doel. Dankzij hun enorme steun kon het bestuur van Stichting PECA voldoende geld ophalen om dit huisje te kopen.



**OUDEREN- JONGERENDIENST ALS BEMOEDIGING
RONDOM HET CORONA VIRUS.**

Mijn doel om dit jaar naar Pakistan te gaan was om te werken aan verzelfstandiging en de ontwikkeling van het bestuur en managementteam van The Saviour's Welfare. Door Corona-crisis kon ik hier niet voldoende aandacht aan besteden, maar toch hebben wij besloten om drie dagen samen te komen met het bestuur en de management om te praten over de afgelopen periode waarin zij veel hadden meegemaakt. Er werd gesproken over de bezoek van Jan Drost, hoe de docenten ouders konden overtuigen om schoolgeld te betalen en wat de taken en verantwoordelijkheden waren van ieder persoon.

Eind juni voerde de overheid een strenge lockdown in. De smart lockdown werd opgeven en bepaalde wijken in Lahore werden dichtgesealed. Ik zou 7 juli 2020 weer terug vliegen naar Nederland, dus deze strenge lockdown maakte mijn terugreis erg onzeker. Ik was inmiddels al 5 maanden in Pakistan, dus ik keek ernaar uit om weer samen te zijn met mijn gezin in Nederland. Natuurlijk was het moeilijk om alle zorgen in Pakistan achter mij te laten, maar na zo'n lange periode was het voor mij ook noodzakelijk om weer thuis te zijn. Gelukkig werd mijn vlucht bevestigd en kon ik na 5 lange maanden weer terug naar Nederland.



HET AANGEKOCHTE HUISJE IN DE SLOPPENWIJK: 'KHALIQ NAGAR'